

UNIA EUROPEJSKA

PARLAMENT EUROPEJSKI

RADA

**Bruksela, 17 września 2014 r.
(OR. en)**

2013/0398 (COD)

PE-CONS 90/14

**AGRI 310
AGRIFIN 67
AGRIORG 75
CODEC 1092**

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy: ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów
rolnych wdrażanych na rynku wewnętrznym i w państwach trzecich oraz
uchylające rozporządzenie (WE) nr 3/2008

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) nr .../2014

z dnia

**w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych
dotyczących produktów rolnych wdrażanych na rynku wewnętrznym i w państwach trzecich
oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 3/2008**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 42 i art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą³,

¹ Opinia z dnia 30 kwietnia 2014 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

² Opinia z dnia 2 kwietnia 2014 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 15 kwietnia 2014 r (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 3/2008¹ Unia może prowadzić działania informacyjne i promocyjne na rynku wewnętrznym i na rynkach państw trzecich w odniesieniu do produktów rolnych i metod ich produkcji, a także w odniesieniu do niektórych artykułów spożywczych wytworzonych w oparciu o produkty rolne.
- (2) Z uwagi na zdobyte doświadczenia oraz przewidywany rozwój wydarzeń w sektorze rolnym i na rynkach zarówno w Unii, jak i poza nią, system ustanowiony rozporządzeniem (WE) nr 3/2008 należy poddać przeglądowi oraz zwiększyć jego skuteczność i spójność. W związku z tym należy uchylić rozporządzenie (WE) nr 3/2008 i zastąpić je nowym rozporządzeniem.

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 3/2008 z dnia 17 grudnia 2007 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym i w krajach trzecich (Dz.U. L 3 z 5.1.2008, s. 1).

- (3) Celem działań informacyjnych i promocyjnych jest zwiększenie konkurencyjności rolnictwa unijnego, a tym samym poprawa równowagi konkurencyjnej zarówno na rynku wewnętrznym, jak i w państwach trzecich. W szczególności działania informacyjne i promocyjne powinny mieć na celu podniesienie wiedzy konsumentów o zaletach unijnych produktów rolnych i metod produkcji oraz podniesienie wiedzy o unijnych systemach jakości oraz ich lepszą rozpoznawalność. Ponadto działania te powinny zwiększyć konkurencyjność, spożycie i widoczność unijnych produktów rolnych zarówno w Unii, jak i poza nią, a także udział tych produktów w rynku, przy zwróceniu szczególnej uwagi na rynki w państwach trzecich o najwyższym potencjale wzrostu. W przypadku poważnych zakłóceń na rynku, utraty zaufania konsumentów lub innych szczególnych problemów działania te powinny pomóc przywrócić normalne warunki rynkowe. Takie działania informacyjne i promocyjne powinny z pożytkiem uzupełniać i wzmacniać działania realizowane przez państwa członkowskie. Aby osiągnąć swoje cele, działania informacyjne i promocyjne powinny być nadal wdrażane zarówno w Unii, jak i poza nią.
- (4) Działania powinny mieć również na celu podkreślenie autentyczności produktów unijnych, aby poszerzyć wiedzę konsumentów o zaletach produktów oryginalnych w porównaniu z imitacjami i produktami podrobionymi; przyczyni się to znacząco zarówno w Unii, jak i w państwach trzecich do podniesienia poziomu znajomości symboli, oznaczeń i skrótów oznaczających uczestnictwo w europejskich systemach jakości ustanowionych rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012¹.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1).

- (5) Jednym z atutów Unii w produkcji żywności jest zróżnicowanie produktów i ich szczególny charakter, co ma związek z różnymi obszarami geograficznymi i różnymi tradycyjnymi metodami produkcji i co daje wyjątkowy smak oraz różnorodność i autentyczność, których coraz bardziej poszukują konsumenci zarówno w Unii, jak i poza nią.
- (6) Oprócz informacji o nieodłącznych cechach unijnych produktów rolnych i artykułów spożywczych, działania kwalifikujące się do działań informacyjnych i promocyjnych mogą również polegać na przekazywaniu przyjaznych konsumentom komunikatów, kładących nacisk między innymi na odżywanie, smak, tradycję, różnorodność i kulturę.
- (7) Działania informacyjne i promocyjne nie powinny być ukierunkowane na konkretny znak handlowy. Jednak aby zwiększyć jakość i skuteczność prezentacji, degustacji oraz materiałów informacyjnych i promocyjnych, należy dopuścić możliwość podawania informacji o znaku handlowym i pochodzeniu produktu, pod warunkiem że przestrzegana będzie zasada niedyskryminacji, a działania nie będą miały na celu zachęcania do spożywania jakiegokolwiek produktu jedynie ze względu na jego pochodzenie. Ponadto takie działania powinny być zgodne z ogólnymi zasadami ustawodawstwa unijnego i nie powinny ograniczać swobodnego przepływu produktów rolnych i artykułów spożywczych z naruszeniem przepisów art. 34 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Należy ustanowić przepisy szczegółowe dotyczące widoczności znaków i pochodzenia w głównym przekazie Unii dotyczącym danej kampanii.

- (8) Unia eksportuje głównie gotowe produkty rolne, w tym produkty rolne nieobjęte załącznikiem I do TFUE. Należy zatem objąć działaniami informacyjnymi i promocyjnymi niektóre artykuły nieobjęte załącznikiem I do TFUE. Byłoby to spójne z innymi systemami wspólnej polityki rolnej (WPR), takimi jak europejskie systemy jakości, które już obejmują te artykuły.
- (9) Unijne działania informacyjne i promocyjne dotyczące wina w ramach WPR stanowią jeden z najważniejszych elementów programów wsparcia dla sektora wina. Przedmiotem działań informacyjnych i promocyjnych powinny być tylko wina o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym, jak również wina, na których podana jest odmiana winorośli. W przypadku programów prostych dany program powinien również obejmować inny produkt rolny lub artykuł spożywczy. Podobnie, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady(UE) nr 508/2014¹ przewiduje promowanie produktów rybołówstwa i akwakultury. W związku z tym możliwość obejmowania produktów rybołówstwa i akwakultury wymienionych w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013² działaniami informacyjnymi i promocyjnymi w ramach niniejszego systemu powinna zostać ograniczona wyłącznie do produktów rybołówstwa i akwakultury, które są powiązane z innym produktem rolnym lub artykułem spożywczym.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2328/2003, (WE) nr 861/2006, (WE) nr 1198/2006 i (WE) nr 791/2007 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1255/2011 (Dz.U. L 149 z 20.5.2014, s. 1).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 1).

- (10) Produkty objęte unijnymi systemami jakości i systemami jakości uznanymi przez państwa członkowskie powinny móc się kwalifikować do objęcia działaniami informacyjnymi i promocyjnymi, ponieważ systemy te zapewniają konsumentów o jakości i cechach produktu lub zastosowanym procesie produkcji, tworzą wartość dodaną takich produktów i zwiększają ich możliwości rynkowe. Ekologiczna metoda produkcji oraz znak graficzny produktów rolnych wysokiej jakości, specyficznych dla regionów najbardziej oddalonych, również powinny móc się kwalifikować do objęcia działaniami informacyjnymi i promocyjnymi.
- (11) W latach 2001–2011 zaledwie 30 % budżetu przeznaczanego na działania informacyjne i promocyjne dotyczyło rynków państw trzecich, mimo że rynki te oferują znaczny potencjał wzrostu. Należy ustanowić przepisy wspierające wdrażanie większej liczby działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących unijnych produktów rolnych w państwach trzecich, w szczególności poprzez zapewnienie zwiększonego wsparcia finansowego.
- (12) W celu zapewnienia skuteczności realizowanych działań informacyjnych i promocyjnych działania te powinny być opracowane w ramach programów informacyjnych i promocyjnych. Takie programy były dotychczas proponowane przez organizacje branżowe lub międzybranżowe. Aby zwiększyć liczbę proponowanych działań i podnieść ich jakość, należy poszerzyć krąg beneficjentów o organizacje producentów oraz ich zrzeszenia, grupy i organy sektora rolno-spożywczego, których cel i działalność polegają na udzielaniu informacji o produktach rolnych i promowaniu takich produktów.

- (13) Działania informacyjne i promocyjne współfinansowane przez Unię powinny mieć konkretny wymiar unijny. W tym celu, a także aby uniknąć rozproszenia środków i zwiększyć widoczność Europy poprzez działania informacyjne i promocyjne dotyczące produktów rolnych oraz niektórych artykułów spożywczych, należy przewidzieć opracowanie programu prac, w którym byłyby określone priorytety strategiczne tych działań dotyczące ukierunkowania na konkretne grupy ludności, produkty, tematy lub rynki, jak również cechy charakterystyczne komunikatów informacyjnych i promocyjnych. Program powinien być opracowany na podstawie celów głównych i szczegółowych określonych w niniejszym rozporządzeniu oraz powinien uwzględniać możliwości oferowane przez rynki oraz potrzebę uzupełnienia i wzmocnienia działań realizowanych przez państwa członkowskie i podmioty gospodarcze zarówno na rynku wewnętrznym, jak i w państwach trzecich, aby zapewnić spójną politykę promocyjną i informacyjną. W tym celu przy opracowywaniu programu Komisja powinna się konsultować z państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami.
- (14) Program prac powinien przewidywać między innymi szczegółowe przepisy umożliwiające reagowanie na poważne zakłócenia na rynku, utratę zaufania konsumentów lub inne szczególne problemy. Dodatkowo Komisja powinna zwrócić szczególną uwagę na dominującą pozycję małych i średnich przedsiębiorstw w sektorze rolno-spożywczym, który jest sektorem korzystającym z wyjątkowych środków przewidzianych w art. 219, 220 i 221 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013¹ oraz, w przypadku działań ukierunkowanych na państwa trzecie, umów o wolnym handlu wchodzących w zakres wspólnej polityki handlowej Unii. Przy opracowywaniu programu Komisja powinna również uwzględnić utrudnienia występujące na obszarach górskich, wyspach i w regionach najbardziej oddalonych Unii.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające jednolitą wspólną organizację rynków produktów rolnych i uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 oraz (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).

- (15) W celu zapewnienia skutecznego wdrożenia działań informacyjnych i promocyjnych należy powierzyć ich wdrażanie organom wdrażającym wyłonionym w wyniku procedury konkursowej. W należycie uzasadnionych przypadkach organizacje inicjujące powinny mieć jednak możliwość bezpośredniego wdrażania niektórych części swojego programu.
- (16) Komisja powinna mieć możliwość prowadzenia działań informacyjnych i promocyjnych z własnej inicjatywy, w tym misji wysokiego szczebla, przede wszystkim aby przyczynić się do otwarcia nowych rynków. Komisja powinna mieć również możliwość prowadzenia własnych kampanii, aby udzielić szybkiej i skutecznej odpowiedzi w przypadku poważnych zakłóceń na rynku lub utraty zaufania konsumentów. W razie konieczności Komisja powinna poddać przeglądowi inicjatywy własne zakładające wdrażanie takich kampanii. Środki przeznaczone na bieżące programy informacyjne i promocyjne, zarówno programy proste, jak i te, w których uczestniczy wiele państw, nie powinny być zmniejszane w przypadku działania podjętego przez Komisję w takich okolicznościach.
- (17) Oprócz działań informacyjnych i promocyjnych Komisja musi rozwijać i koordynować usługi wsparcia technicznego na szczeblu unijnym, aby ułatwić podmiotom uczestnictwo we współfinansowanych programach, wdrażanie skutecznych kampanii lub rozwijanie działalności eksportowej. Usługi te powinny polegać w szczególności na opracowaniu wytycznych, które pomogą potencjalnym beneficjentom zastosować się do przepisów i procedur związanych z tą polityką.
- (18) Działaniom promującym produkty unijne na rynkach państw trzecich szkodzi czasami konkurencja ze strony produktów będących imitacjami i podróbkami. Usługi wsparcia technicznego świadczone przez Komisję powinny obejmować doradztwo dla sektora w zakresie ochrony produktów unijnych przed imitacjami i podróbkami.

- (19) Uproszczenie ram prawnych WPR jest dla Unii istotnym priorytetem. Podejście to powinno zostać zastosowane także w odniesieniu do niniejszego rozporządzenia. Należy zwłaszcza dokonać przeglądu zasad zarządzania administracyjnego programami informacyjnymi i promocyjnymi w celu uproszczenia tych zasad oraz umożliwienia Komisji ustanowienia przepisów i procedur regulujących składanie, ocenę i wybór propozycji programów. Jednak Komisja powinna zapewnić, aby państwa członkowskie w porę otrzymały informacje o wszystkich złożonych i wybranych programach. Informacje te powinny w szczególności obejmować liczbę otrzymanych wniosków, ze wskazaniem państw członkowskich i sektorów oraz wynik oceny tych wniosków.
- (20) Współpraca między podmiotami gospodarczymi z poszczególnych państw członkowskich w istotny sposób przyczynia się do wzrostu unijnej wartości dodanej i do zwiększenia widoczności różnorodności unijnych produktów rolnych. Pomimo priorytetowego potraktowania programów opracowywanych wspólnie przez organizacje inicjujące z różnych państw członkowskich, w latach 2001–2011 programy te stanowiły zaledwie 16% budżetu przeznaczanego na działania informacyjne i promocyjne. W związku z tym należy wprowadzić nowe przepisy, dotyczące w szczególności zarządzania programami, w których uczestniczy wiele państw, aby przewyższyć obecne trudności w ich wdrażaniu.
- (21) Należy ustalić kryteria finansowania działań. Jako ogólna zasada Unia powinna pokrywać tylko część kosztów programów, tak aby zainteresowane organizacje inicjujące wzięły na siebie część odpowiedzialności. Jednak niektóre koszty administracyjne i koszty personelu, niezwiązane z wdrażaniem WPR, stanowią integralną część działań informacyjnych i promocyjnych i powinny się kwalifikować do finansowania unijnego.

- (22) Każde działanie musi podlegać monitorowaniu i ocenie w celu podniesienia jego jakości i wykazania skuteczności. W tym kontekście należy sporządzić odpowiedni wykaz wskaźników i oceniać skutki polityki promocyjnej w świetle jej celów strategicznych. Komisja powinna opracować ramy monitorowania i oceny tej polityki spójne ze wspólnymi ramami oceny i monitorowania WPR.
- (23) W celu uzupełnienia lub zmiany niektórych, innych niż istotne, elementów niniejszego rozporządzenia należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE. Uprawnienia te powinny obejmować, w uzupełnieniu wykazu znajdującego się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, kryteria kwalifikowalności organizacji inicjujących, warunki przeprowadzania procedury konkursowej w celu wyłonienia organów wdrażających, szczegółowe warunki kwalifikowalności programów prostych, kosztów działań informacyjnych i promocyjnych oraz kosztów administracyjnych i kosztów personelu, a także przepisy mające ułatwić zastąpienie rozporządzenia (WE) nr 3/2008 niniejszym rozporządzeniem. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane Komisja powinna zapewniać jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

- (24) Aby zapewnić jednolite warunki wdrażania niniejszego rozporządzenia, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do szczegółowych przepisów w sprawie widoczności znaków handlowych podczas prezentacji lub degustacji produktów, materiałów informacyjnych i promocyjnych oraz widoczności pochodzenia produktów na materiałach informacyjnych i promocyjnych; rocznego programu prac, wyboru programów prostych, szczegółowych przepisów upoważniających organizację inicjującą do samodzielnego wdrażania pewnych części programu, przepisów dotyczących wdrażania, monitorowania i kontroli programów prostych; przepisów odnoszących się do zawierania umów dotyczących wdrażania programów prostych wybranych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz wspólnych ram oceny skutków programów oraz systemu wskaźników. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011¹.
- (25) Ponieważ, ze względu na powiązania między polityką promocji a innymi instrumentami WPR, a także z uwagi na wieloletnią gwarancję finansowania unijnego oraz skoncentrowanie środków unijnych na jasno określonych priorytetach, cele niniejszego rozporządzenia nie mogą zostać w wystarczającym stopniu osiągnięte przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest skuteczniejsze ich osiągnięcie na szczeblu Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym samym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

Rozdział I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia warunki, na których działania informacyjne i promocyjne dotyczące produktów rolnych i niektórych artykułów spożywczych wytworzonych w oparciu o produkty rolne, prowadzone na rynku wewnętrznym lub w państwach trzecich („działania informacyjne i promocyjne”) mogą być finansowane w całości lub częściowo z budżetu Unii.

Artykuł 2

Cele główne i szczegółowe działań informacyjnych i promocyjnych

1. Głównym celem działań informacyjnych i promocyjnych jest zwiększenie konkurencyjności unijnego sektora rolnego.
2. Celami szczegółowymi działań informacyjnych i promocyjnych są:
 - a) podniesienie wiedzy o zaletach unijnych produktów rolnych i wysokich standardach stosowanych w Unii do metod produkcji;
 - b) zwiększenie konkurencyjności i spożycia unijnych produktów rolnych i niektórych artykułów spożywczych oraz zwiększenie ich widoczności zarówno w Unii, jak i poza nią;

- c) podniesienie wiedzy o unijnych systemach jakości i ich lepsza rozpoznawalność;
- d) zwiększenie udziału unijnych produktów rolnych i niektórych artykułów spożywczych w rynku, ze szczególnym uwzględnieniem rynków w państwach trzecich o największym potencjale wzrostu;
- e) przywrócenie normalnych warunków rynkowych w przypadku poważnych zakłóceń na rynku, utraty zaufania konsumentów lub innych szczególnych problemów.

Artykuł 3

Opis działań informacyjnych i promocyjnych

Działania informacyjne i promocyjne mają służyć:

- a) podkreślanii specyfiki metod unijnej produkcji rolnej, w szczególności w odniesieniu do bezpieczeństwa żywności, identyfikowalności, autentyczności, oznakowaniu, wartości odżywczych i zdrowotnych, dobrostanu zwierząt, poszanowaniu środowiska i zrównoważonego charakteru oraz cech produktów rolnych i środków spożywczych, zwłaszcza w zakresie ich jakości, smaku, różnorodności lub tradycji;
- b) podnoszeniu wiedzy o autentyczności europejskich chronionych oznaczeń pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych oraz gwarantowanych tradycyjnych specjalności.

Działania te powinny polegać w szczególności na działaniach public relations oraz kampaniach informacyjnych i mogą również przyjmować formę uczestnictwa w wydarzeniach, targach i wystawach o znaczeniu krajowym, europejskim i międzynarodowym.

Artykuł 4
Charakterystyka działań

1. Działania informacyjne i promocyjne nie mogą być ukierunkowane na konkretny znak handlowy. Niemniej jednak znaki handlowe produktów mogą być widoczne podczas prezentacji i degustacji produktów oraz na materiałach informacyjnych i promocyjnych, pod warunkiem że przestrzegana będzie zasada niedyskryminacji, a ogólny charakter działań, które nie mogą być ukierunkowane na konkretną markę, pozostanie niezmienny. Zastosowanie ma zasada niedyskryminacji, zapewniając wszystkim znakom handlowym organizacji inicjujących równe traktowanie i równy dostęp oraz równe traktowanie poszczególnych państw członkowskich. Każdy znak handlowy musi być tak samo widoczny, a jego format graficzny musi być mniejszy od formatu głównego przekazu Unii w kampanii. Z wyjątkiem należycie uzasadnionych okoliczności dotyczących szczególnej sytuacji danego państwa członkowskiego, należy eksponować wiele znaków towarowych.

2. Działania informacyjne i promocyjne nie mogą być ukierunkowane na produkty konkretnego pochodzenia. Działania te nie mogą zachęcać do konsumpcji produktu tylko ze względu na jego pochodzenie. Niemniej jednak oznaczenie pochodzenia produktów może być widoczne na materiałach informacyjnych i promocyjnych zgodnie z poniższymi warunkami:
 - a) na rynku wewnętrznym wskazanie pochodzenia musi być zawsze drugorzędne w stosunku do głównego przekazu Unii w kampanii;
 - b) w państwach trzecich wskazanie pochodzenia może być równorzędne z głównym przekazem Unii w kampanii;

- c) pochodzenie produktów uznanych w ramach systemów jakości, o których mowa w art. 5 ust. 4 lit. a), może być wskazywane bez żadnych ograniczeń.
3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające szczegółowe przepisy dotyczące:
- a) widoczności znaków handlowych podczas prezentacji lub degustacji oraz na materiałach informacyjnych i promocyjnych zgodnie z ust. 1, a także jednolitych warunków umieszczania jednego znaku handlowego; oraz
 - b) widoczności pochodzenia produktów na materiałach informacyjnych i promocyjnych zgodnie z ust. 2.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 23 ust. 2.

Artykuł 5

Kwalifikujące się produkty i systemy

1. Działania informacyjne i promocyjne mogą obejmować następujące produkty:
- a) produkty wymienione w załączniku I do TFUE, z wyjątkiem tytoniu;
 - b) produkty wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia;

- c) napoje spirytusowe o chronionym oznaczeniu geograficznym na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008¹.
2. W celu uwzględnienia zmian zachodzących na rynku zgodnie z art. 22 Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych, uzupełniających wykaz produktów znajdujący się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.
3. Niezależnie od ust. 1:
- a) działania informacyjne i promocyjne mogą obejmować wyłącznie wino o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym i wina o podanej nazwie winorośli; w przypadku programów prostych, o których mowa w art. 6 ust. 3, programy te muszą również obejmować inne produkty, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b);
- b) W przypadku napojów spirytusowych, o których mowa w ust. 1 lit. c) wina, o którym mowa w lit. a) niniejszego ustępu oraz piwa, działania ukierunkowane na rynek wewnętrzny ograniczają się do informowania konsumentów o systemach określonych w ust. 4 oraz o odpowiedzialnym spożywaniu tych napojów;
- c) produkty rybołówstwa i akwakultury wymienione w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1379/2013 mogą być przedmiotem działań informacyjnych i promocyjnych, wyłącznie, jeśli inne produkty, o których mowa w ust. 1, są również objęte danym programem.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 (Dz.U. L 39 z 13.2.2008, s. 16).

4. Działania informacyjne i promocyjne mogą obejmować następujące systemy:
- a) systemy jakości ustanowione w rozporządzeniu (UE) nr 1151/2012, rozporządzeniu (WE) nr 110/2008 i art. 93 rozporządzenia (UE) 1308/2013¹;
 - b) ekologiczna metoda produkcji, w rozumieniu rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007;
 - c) znak graficzny produktów rolnych wysokiej jakości, specyficznych dla regionów najbardziej oddalonych w Unii, o którym mowa w art. 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013²;
 - d) systemy jakości, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013³.

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013 z dnia 13 marca 2013 r. ustanawiające szczególne środki w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów najbardziej oddalonych w Unii Europejskiej i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 247/2006 (Dz.U. L 78 z 20.3.2013, s. 23).

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 487).

Rozdział II

WDRAŻANIE DZIAŁAŃ INFORMACYJNYCH I PROMOCYJNYCH

SEKCJA 1

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 6

Rodzaje działań

1. Działania informacyjne i promocyjne są realizowane w formie:
 - a) programów informacyjnych i promocyjnych („programy”); oraz
 - b) działań z inicjatywy Komisji, o których mowa w art. 9.
2. Programy składają się ze spójnego zestawu działań i są realizowane przez okres przy najmniej jednego roku, lecz nie dłużej niż trzy lata.
3. Programy proste, o których mowa szczegółowo w sekcji 2 niniejszego rozdziału, mogą być składane przez jedną organizację lub większą liczbę tych organizacji inicjujących, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. a), c) lub d), pochodzących z tego samego państwa członkowskiego.

4. Programy, w których uczestniczy wiele państw, o których mowa szczegółowo w sekcji 3 niniejszego rozdziału, mogą być składane przez:
- a) co najmniej dwie organizacje inicjujące, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. a), c) lub d) pochodzące z co najmniej dwóch państw członkowskich; lub
 - b) przez jedną lub więcej organizacji unijną, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. b).

Artykuł 7

Organizacje inicjujące

1. Propozycje programów mogą być składane przez:
- a) organizacje branżowe i międzybranżowe mające siedzibę w jednym z państw członkowskich i reprezentatywne dla danego sektora lub danych sektorów w tym państwie członkowskim, w szczególności przez organizacje międzybranżowe, o których mowa w art. 157 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz grupy określone w art. 3 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, pod warunkiem, że reprezentują one nazwę chronioną na mocy tego ostatniego rozporządzenia i objętą tym programem;
 - b) unijne organizacje branżowe i międzybranżowe reprezentatywne dla danego sektora lub danych sektorów na szczeblu Unii;
 - c) organizacje producentów lub zrzeszenia organizacji producentów, o których mowa w art. 152 i 156 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, uznane przez państwa członkowskie;

d) organy sektora rolno-spożywczego, których celem i przedmiotem działalności jest promocja i informowanie na temat produktów rolnych, i którym państwo członkowskie powierzyło świadczenie wyraźnie określonych usług użyteczności publicznej w tej dziedzinie. Organy te muszą mieć siedzibę prawną w danym państwie członkowskim od co najmniej dwóch lat przed datą publikacji zaproszenia do składania wniosków, o którym mowa w art. 8 ust. 2.

2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 22 ustanawiających szczególne warunki składania programów przez organizacje inicjujące, grupy i organy, o których mowa w ust. 1. Warunki te powinny, w szczególności, zagwarantować, że te organizacje, grupy i organy są reprezentatywne, a skala programu jest znacząca.

Artykuł 8
Roczny program prac

1. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające na każdy rok roczny program prac, w którym określone zostaną zamierzone cele i priorytety operacyjne, spodziewane wyniki, metody wdrażania i całkowita kwota planu finansowania. Ten roczny program prac, a w szczególności jego priorytety operacyjne muszą być zgodne z celem głównym i celami szczegółowymi określonymi w art. 2. W szczególności program musi przewidywać szczegółowe przepisy tymczasowe, aby móc zareagować na poważne zakłócenia na rynku, utratę zaufania konsumentów lub inne szczególne problemy, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. e). Program prac zawiera też główne kryteria oceny, opis działań, które mają zostać sfinansowane, kwoty przeznaczone na każdy rodzaj działania, orientacyjny harmonogram wdrażania, a w przypadku dotacji maksymalną wysokość unijnego wkładu finansowego. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 23 ust. 2.

2. Program prac, o którym mowa w ust. 1 – zarówno dla programów prostych, jak i programów, w których uczestniczy wiele państw – jest realizowany na skutek opublikowania przez Komisję zaproszenia do składania wniosków zgodnie z częścią I tytułu VI rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012¹.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

Artykuł 9

Działania z inicjatywy Komisji

1. Komisja może realizować działania informacyjne i promocyjne, takie jak opisane w art. 3, w tym kampanie w przypadku poważnych zakłóceń na rynku, utraty zaufania konsumentów lub innych szczególnych problemów, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. e). Działania te mogą mieć w szczególności formę misji wysokiego szczebla, uczestnictwa w targach handlowych i wystawach o znaczeniu międzynarodowym, poprzez organizację stoisk lub działania mające na celu promowanie wizerunku produktów unijnych.
2. Komisja rozwija usługi wsparcia technicznego, przede wszystkim w celu:
 - a) poszerzenia znajomości różnych rynków, w tym wstępnych spotkań biznesowych;
 - b) utrzymania dynamicznej i profesjonalnej sieci podmiotów sektora w ramach polityki informacyjnej i promocyjnej, w tym doradzania sektorowi w zakresie zagrożenia produktów imitacjami i podróbkami w państwach trzecich; oraz
 - c) podniesienia poziomu znajomości zasad unijnych dotyczących opracowywania i wdrażania programów.

Artykuł 10

Zakaz podwójnego finansowania

Działania informacyjne i promocyjne finansowane na mocy niniejszego rozporządzenia nie mogą być przedmiotem żadnego innego finansowania z budżetu Unii.

SEKCJA 2

WDRAŻANIE PROGRAMÓW PROSTYCH I ZARZĄDZANIE NIMI

Artykuł 11

Wybór programów prostych

1. Komisja dokonuje oceny i wyboru propozycji programów prostych otrzymanych w odpowiedzi na zaproszenie do składania wniosków, o którym mowa w art. 8 ust. 2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 22 ustanawiających szczegółowe warunki kwalifikowalności, w przypadku programów prostych.
2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające wybrane programy proste, ewentualne zmiany, jakie należy w nich wprowadzić, oraz odpowiadające im budżety. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 23 ust. 2.

Artykuł 12

Informowanie o wyborze programów prostych

1. Komisja przekazuje komitetowi, o którym mowa w art. 23, a tym samym państwom członkowskim w odpowiednim czasie informacje o wszystkich złożonych lub wybranych programach.
2. Bez uszczerbku dla rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 Komisja w szczególności udziela informacji dotyczących:
 - a) liczby otrzymanych wniosków, ze wskazaniem państw członkowskich, z których wywodzą się organizacje inicjujące, sektorów oraz rynku lub rynków, na które ukierunkowane są działania;
 - b) wyniku oceny wniosków oraz jej skrócony opis.

Artykuł 13

Organy odpowiedzialne za wdrażanie programów prostych

1. Aby zapewnić skuteczne wdrażanie działań, po należytym przeprowadzeniu procedury konkursowej organizacja inicjująca dokonuje wyboru organów, które realizują wybrane programy proste.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych, zgodnie z art. 22, określających warunki przeprowadzania procedury konkursowej w celu wyłonienia organów wdrażających, o których mowa w akapicie pierwszym.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 organizacja inicjująca może sama zrealizować niektóre części programu, z zastrzeżeniem warunków dotyczących doświadczenia organizacji inicjującej we wdrażaniu tego typu działań, kosztów takich działań w stosunku do normalnych stawek rynkowych oraz ogólnej kwoty kosztów stanowiącej część programu realizowanego przez organizację inicjującą.

Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające szczegółowe przepisy, na mocy których organizacja inicjująca może sama zostać upoważniona do wdrażania pewnych części programu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 23 ust. 2.

Artykuł 14

Wdrażanie, monitorowanie i kontrola programów prostych

1. Zainteresowane państwa członkowskie są odpowiedzialne za należyte wdrażanie programów prostych wybranych zgodnie z art. 11 oraz za płatności odnoszące się do tych programów. Państwa członkowskie zapewniają zgodność materiałów informacyjnych i promocyjnych wyprodukowanych w ramach tych programów z prawem Unii.

Komisja przyjmuje akty wykonawcze dotyczące wdrażania, monitorowania i kontroli programów prostych oraz ustanawiające przepisy odnoszące się do zawierania umów dotyczących wdrażania programów prostych wybranych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 23 ust. 2.

2. Państwa członkowskie zapewniają wdrożenie, monitorują i kontrolują programy proste zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013¹ oraz zgodnie z przepisami wykonawczymi, które zostaną przyjęte zgodnie z ust. 1.

Artykuł 15

Przepisy finansowe dotyczące programów prostych

1. Udział Unii w finansowaniu programów prostych na rynku wewnętrznym nie przekracza 70 % kwoty wydatków kwalifikowalnych. Udział Unii w finansowaniu programów prostych w państwach trzecich wynosi 80 % kwoty wydatków kwalifikowalnych. Pozostałą część wydatków ponoszą wyłącznie organizacje inicjujące.
2. Wartości procentowe, o których mowa w ust. 1, zostaną zwiększone do 85% w przypadku poważnych zakłóceń na rynku, utraty zaufania konsumentów lub innych szczególnych problemów, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. e).
3. W drodze odstępstwa od ust. 1 i 2, w odniesieniu do organizacji inicjujących, mających siedzibę w państwach członkowskich otrzymujących w dniu 1 stycznia 2014 r. lub po tej dacie pomoc finansową zgodnie z art. 136 i 143 TFUE, wartości procentowe, o których mowa w ust. 1 wynoszą odpowiednio 75 % i 85 %, a w odniesieniu do ust. 2 wartości procentowe, o których mowa w ust. 2 wynoszą 90 %.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549).

Akapit pierwszy ma zastosowanie tylko do tych programów, co do których Komisja podjęła decyzję przed datą, począwszy od której dane państwo członkowskie przestało otrzymywać taką pomoc finansową.

4. Badania mające na celu dokonanie oceny wyników działań informacyjnych i promocyjnych, prowadzone zgodnie ze wspólnymi ramami, o których mowa w art. 25, kwalifikują się do finansowania unijnego na warunkach podobnych do tych, które obowiązują w przypadku odnośnych programów prostych.
5. Unia pokrywa w całości koszty ekspertyz związanych z wyborem programów na mocy art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013.
6. Aby zapewnić należyte wdrażanie programów prostych, organizacje inicjujące składają zabezpieczenia.
7. Finansowanie przez Unię działań informacyjnych i promocyjnych realizowanych w ramach programów prostych odbywa się zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.
8. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 22 dotyczących szczegółowych warunków kwalifikowalności z funduszy Unii dla kosztów działań informacyjnych i promocyjnych oraz, w razie konieczności, kosztów administracyjnych i kosztów personelu.

SEKCJA 3
WDRAŻANIE PROGRAMÓW,
W KTÓRYCH UCZESTNICZY WIELE PAŃSTW,
I DZIAŁANIA Z INICJATYWY KOMISJI

Artykuł 16

Formy finansowania

1. Finansowanie może przybrać jedną lub kilka z form przewidzianych rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 966/2012, w tym formę:
 - a) dotacji w przypadku programów, w których uczestniczy wiele państw;
 - b) kontraktów w przypadku działań z inicjatywy Komisji.
2. Unia finansuje działania informacyjne i promocyjne wdrażane w ramach programów prostych na mocy art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

Artykuł 17

Ocena programów, w których uczestniczy wiele państw

Ocena i wybór propozycji programów, w których uczestniczy wiele państw, oceniane są na podstawie kryteriów określonych w zaproszeniu do składania wniosków, o którym mowa w art. 8 ust. 2.

Artykuł 18

Informowanie o wdrażaniu programów, w których uczestniczy wiele państw

Komisja w odpowiednim czasie przekazuje komitetowi, o którym mowa w art. 23, a tym samym państwu członkowskiemu informacje o wszystkich złożonych lub wybranych programach.

Artykuł 19

Przepisy finansowe dotyczące programów, w których uczestniczy wiele państw

1. Udział Unii w finansowaniu programów, w których uczestniczy wiele państw, wynosi 80 % kwoty wydatków kwalifikowalnych. Pozostałą część wydatków ponoszą wyłącznie organizacje inicjujące.
2. Wartość procentowa, o której mowa w ust. 1, zostanie zwiększona do 85% w przypadku poważnych zakłóceń na rynku, utraty zaufania konsumentów lub innych szczególnych problemów, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. e).
3. W drodze odstępstwa od ust. 1 i 2, w odniesieniu do organizacji inicjujących, mających siedzibę w państwach członkowskich otrzymujących w dniu 1 stycznia 2014 r. lub po tej dacie pomoc finansową zgodnie z art. 136 i 143 TFUE, wartości procentowe, o których mowa w ust. 1 i 2 wynoszą odpowiednio 85% i 90%.

Akapit pierwszy ma zastosowanie jedynie do tych programów, co do których Komisja podjęła decyzję przed datą, począwszy od której dane państwo członkowskie przestało otrzymywać taką pomoc finansową.

Artykuł 20

Udzielanie zamówień w przypadku działań z inicjatywy Komisji

Każde zamówienie udzielone przez Komisję w jej imieniu lub wspólnie z państwami członkowskimi podlega przepisom dotyczącym udzielania zamówień ustanowionym w rozporządzeniu (UE) nr 966/2012 i w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE, Euratom) nr 1268/2012¹.

Artykuł 21

Ochrona interesów finansowych Unii

1. Komisja podejmuje odpowiednie środki zapewniające, w trakcie wdrażania działań finansowanych na podstawie niniejszej sekcji, ochronę interesów finansowych Unii poprzez stosowanie środków zapobiegających nadużyciom finansowym, korupcji i innym nielegalnym działaniom, poprzez skuteczne kontrole oraz, w razie wykrycia nieprawidłowości, przez odzyskiwanie kwot nienależnie wypłaconych, a także, w stosownych przypadkach, poprzez skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające kary administracyjne i finansowe.
2. Komisja lub jej przedstawiciele oraz Trybunał Obrachunkowy posiadają uprawnienia do kontroli na podstawie dokumentacji i kontroli na miejscu wobec wszystkich beneficjentów dotacji, wykonawców, podwykonawców, którzy otrzymali od Unii środki.

¹ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 362 z 31.12.2012, s. 1).

3. Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) może prowadzić dochodzenia, w tym kontrole i inspekcje na miejscu, zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013¹ i w rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96² w celu ustalenia, czy doszło do nadużycia finansowego, korupcji lub innego nielegalnego działania ze skutkiem dla interesów finansowych Unii w związku z umową o udzielenie dotacji, decyzją o udzieleniu dotacji lub umową dotyczącą środków z Unii.
4. Nie naruszając przepisów ust. 1, 2 i 3, porozumienia o współpracy z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi, umowy, umowy o udzielenie dotacji i decyzje o udzieleniu dotacji wynikające z wdrożenia programu na mocy niniejszego rozporządzenia zawierają przepisy wyraźnie uprawniające Trybunał Obrachunkowy i OLAF do przeprowadzania tego rodzaju audytów i dochodzeń, zgodnie z ich odpowiednimi kompetencjami.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

² Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

Rozdział III

PRZEPISY KOŃCOWE

SEKCJA 1

PRZEKAZANIE UPRAWNIENÍ I PRZEPISY WYKONAWCZE

Artykuł 22

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 5 ust. 2, art. 7 ust. 2, art. 11 ust. 1, art. 13 ust. 1, art. 15 ust. 8 oraz art. 29 ust. 2, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia ...^{*}. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem pięcioletniego okresu. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużane na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

^{*} Dz.U. proszę wstawić datę wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 5 ust. 2, art. 7 ust. 2, art. 11 ust. 1, art. 13 ust. 1, art. 15 ust. 8 oraz art. 29 ust. 2, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
5. Akt delegowany przyjęty zgodnie z niniejszym rozporządzeniem wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 23

Komitet

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych ustanowiony na mocy art. 229 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

SEKCJA 2

KONSULTACJE, OCENA I SPRAWOZDANIE

Artykuł 24

Konsultacje

W ramach wdrażania niniejszego rozporządzenia Komisja może zasięgnąć opinii grupy dialogu obywatelskiego ds. jakości i promocji, ustanowionej decyzją Komisji 2013/767/UE¹.

Artykuł 25

Wspólne ramy oceny skutków działań

Z zachowaniem spójności ze wspólnymi ramami oceny i monitorowania wspólnej polityki rolnej, o których mowa w art. 110 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające wspólne ramy oceny skutków programów informacyjnych i promocyjnych finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia, jak również system wskaźników. Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 23 ust. 2.

Wszystkie zainteresowane strony przekazują Komisji wszelkie dane i informacje niezbędne do dokonania oceny skutków przedmiotowych działań.

¹ Decyzja Komisji 2013/767/UE z dnia 16 grudnia 2013 r. ustanawiająca ramowe zasady dialogu obywatelskiego w sprawach objętych wspólną polityką rolną i uchylająca decyzję 2004/391/WE (Dz.U. L 338 z 17/12/2013, s. 115).

Artykuł 26
Sprawozdanie

1. Do dnia 31 grudnia 2018 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wstępne sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia. To wstępne sprawozdanie zawiera m.in wskaźnik absorpcji w państwach członkowskich, załączając w stosownym przypadku odpowiednie wnioski.
2. Do dnia 31 grudnia 2020 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia, w stosownym przypadku wraz z odpowiednimi wnioskami.

SEKCJA 3

POMOC PAŃSTWA, UCHYLENIE, PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE, WEJŚCIE W ŻYCIE ORAZ DATA STOSOWANIA

Artykuł 27

Pomoc państwa

W drodze odstępstwa od art. 211 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 i od art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006¹, a zarazem na mocy akapitu pierwszego art. 42 TFUE, art. 107, 108 i 109 TFUE nie stosuje się do płatności dokonywanych przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem ani do udziału w finansowaniu pochodzącego z wpływów o charakterze parafiskalnym, z obowiązkowych składek państw członkowskich lub innych instrumentów finansowych w przypadku programów kwalifikujących się do wsparcia unijnego, wybranych przez Komisję zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 28

Uchylenie

Rozporządzenie (WE) nr 3/2008 zostaje uchylone.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i odczytuje zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1184/2006 z dnia 24 lipca 2006 r. dotyczące stosowania niektórych reguł konkurencji w odniesieniu do produkcji rolnej i handlu niektórymi produktami rolnymi (Dz.U. L 214 z 4.8.2006, s. 7).

Artykuł 29
Przepisy przejściowe

1. Rozporządzenie (WE) nr. 3/2008 nadal ma zastosowanie do działań informacyjnych i promocyjnych, o finansowaniu których Komisja podjęła decyzję przed dniem 1 grudnia 2015 r.
2. Zgodnie z art. 22 Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych w celu zapewnienia przejścia od przepisów rozporządzenia (WE) nr 3/2008 do przepisów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 30
Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Stosuje się je od dnia 1 grudnia 2015 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

PRODUKTY, O KTÓRYCH MOWA W ART. 5 UST. 1 LIT. B)

- a) piwo,
- b) czekolada i produkty pochodne,
- c) chleb, ciasto, ciastka, wyroby cukiernicze, herbatniki i inne wyroby piekarnicze,
- d) napoje z ekstraktów roślinnych,
- e) makarony,
- f) sól,
- g) naturalne gumy i żywice,
- h) pasta musztardowa,
- i) słodka kukurydza,
- j) bawełna.

ZAŁĄCZNIK II

Tabela korelacji, o której mowa w art. 28

Rozporządzenie (WE) nr 3/2008	Niniejsze rozporządzenie
art. 1 ust. 1 akapit pierwszy	art. 1
art. 1 ust. 1 akapit drugi	art. 6 ust. 1 lit. a
art. 1 ust. 2	art. 4 ust. 1 i 2
art. 2	art. 3
art. 3 i 4	art. 5
art. 5	art. 8
art. 6 ust. 1	art. 7
art. 6 ust. 2	-
art. 7	-
art. 8	art. 11, 12 i 17
art. 9	-
art. 10	art. 9
art. 11	art. 13
art. 12 ust. 1	-
art. 12 ust. 2	art. 14
art. 13 ust. 1	art. 16 ust. 1 lit. b
art. 13 ust. 2 akapit pierwszy	art. 15 ust. 1, 15 ust. 2 i 15 ust. 3 i art. 19
art. 13 ust. 2 akapit drugi	-
art. 13 ust. 2 akapit trzeci	-
art. 13 ust. 3, 4 i 5	-
art. 13 ust. 6	art. 27
art. 14	art. 15 ust. 5 i 7 oraz art. 16 ust. 2

Rozporządzenie (WE) nr 3/2008	Niniejsze rozporządzenie
art. 15 i 16	art. 4 ust. 3, art. 5 ust.2, art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 1, art. 11, art. 13, art. 14 ust. 1, art. 15 ust. 8, art. 22, 23, 25 i 29
art. 17	art. 24
art. 18	art. 26
art. 19	art. 28
art. 20	art. 30